

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Євгена Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
7 травня 2018 року
№ 164-1(II)/2018

Справа № 3-192/2018(1878/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шапталі Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Є.В. щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Тальянов Є.В. звернувся до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій

статті 24, частині другій статті 28, частині першій статті 29, частині третій статті 63 Конституції України (конституційність) положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс).

З доданих до конституційної скарги копій судових рішень вбачається, що вироком військового апеляційного суду Західного регіону від 24 квітня 2002 року Тальянова Є.В. було визнано винним у скоєнні тяжких злочинів та засуджено до довічного позбавлення волі. Верховний Суд України ухвалою від 9 липня 2002 року вирок зазначеного суду залишив без змін.

Тальянов Є.В. звернувся до Чортківського районного суду Тернопільської області з клопотанням про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання у виді довічного позбавлення волі, призначеного 24 квітня 2002 року вироком військового апеляційного суду Західного регіону. Чортківський районний суд Тернопільської області ухвалою від 19 січня 2018 року відмовив йому у задоволенні такого клопотання. Апеляційний суд Тернопільської області ухвалою від 21 березня 2018 року апеляційну скаргу Тальянова Є.В. залишив без задоволення, а ухвалу Чортківського районного суду Тернопільської області від 19 січня 2018 року – без змін.

На думку автора клопотання, Конституція України, Кримінально-виконавчий кодекс України, Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також рішення Європейського суду з прав людини у справі „Вінтер та інші проти Об'єднаного Королівства“ від 9 липня 2013 року та у справі „Ласло Магяр проти Угорщини“ від 20 травня 2014 року „дають підстави для тлумачення довічного позбавлення волі як обмеженого в часі ув'язнення, тимчасового обмеження (але не позбавлення) конституційного права на свободу та особисту недоторканність, а відсутність механізму перегляду строку довічного позбавлення волі та умовно-дострокового звільнення або заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням, вказують на

неконституційність положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кодексу“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону. Отже, стверджуючи про невідповідність закону (його окремих положень) Основному Закону України, суб'єкт права на конституційну скаргу повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

Однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги, яка визнається такою у разі, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (пункт 4 статті 62, частина четверта статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кодексу. Натомість Тальянов Є.В. наголошує на неузгодженості між частиною першою статті 81 Кодексу та частиною першою статті 107 Кримінально-виконавчого кодексу України, на відсутності в оспорюваних положеннях Кодексу механізму реалізації засудженими до покарання у виді довічного позбавлення волі права на умовно-дострокове звільнення, а також вказує на необхідність вжиття заходів щодо вирішення цього питання на законодавчому рівні.

Отже, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає конституційну скаргу неприйнятною, оскільки її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тальянова Євгена Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 64, частини першої статті 81 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шаптала Н.К.